

VERDERE GEGEVENS OVER HET VOORKOMEN VAN LYMANTRIA DISPAR (LINNAEUS) (LEP., LYMANTRIIDAE). Als aanvulling op het artikel van de heer Lempke (*Ent. Ber., Amst.* 40: 65-68, 1980) geef ik hierbij mijn eigen ervaringen met *L. dispar*.

In de jaren 1960-1968 werd in Rotterdam-Vreewijk op licht gevangen. Hoewel ik hierover geen aantekeningen heb, kan ik toch wel zeggen dat ♂♂ van *dispar* niet ongewoon waren. Ook werd een enkele maal een ♀ of rups aangetroffen.

De periode 1969-1974 betreft Spijkenisse. Hier werd met een hogedruk-kwikdamp-lamp (HPL-lamp) gevangen op de vijfde etage van een flat. Ofschoon het ♂ van *dispar* niet als een echte slechte vlieger bestempeld kan worden, kan de plaats van vangen toch wel invloed op de lage aantallen gehad hebben: gemiddeld vier per jaar met een maximum van zeven in 1969 en een minimum van één in 1974.

In Brielle, periode 1975-1979, gaan de aantallen ineens fors omhoog. Op de HPL-lamp in 1975 20 ♂♂, in 1976 14 ♂♂ plus een ♀ ex larva, dat vijf ♂♂ aantrok, en in 1977 21 ♂♂. In 1978 werd naast de HPL-lamp ook nog met een heath-trap gevangen en steeg het aantal ♂♂ tot 28. Maar 1979 bracht weer een teruggang met slechts 11 ♂♂ en een ♀ ex pupa. De verschillen met Spijkenisse zijn zeker niet uitsluitend te verklaren uit de andere standplaats van de lamp (nu op de begane grond in de tuin). Ook in Brielle worden regelmatig rupsen aangetroffen in de buurt van *Malus*-, *Sorbus*- en *Prunus*-soorten en worden spinsels en poppen onder vensterbanken en dergelijke gevonden.

De soort is op Voorne-Putten dus algemener dan uit de andere gegevens blijkt. Dit is echter niet zo verwonderlijk gezien de korte afstand van het Westland.

P. J. Rooij, Hoyerstraat 12, 3232 AD Brielle.

HOLLOWAY, J. D., 1979. A SURVEY OF THE LEPIDOPTERA, BIOGEOGRAPHY AND ECOLOGY OF NEW CALEDONIA. Series entomologica 15: I-XII, 1-588, Figs. 1-153, Pls 1-87. W. Junk BV, The Hágua, 1979. ISBN 90-6193-125-8. Prijs (gebonden) f 175,00.

Dit overzicht van de vlinderfauna van Nieuw-Caledonië is in hoofdzaak gebaseerd op materiaal dat door de auteur zelf verzameld werd gedurende een verblijf van 4 maanden in Nieuw-Caledonië. Uit het systematische overzicht van de macroheterocera (200 p.) blijkt wel hoe bijzonder rijk de vlinderfauna van dit eiland is. De beschrijvingen van vele tientallen nieuwe soorten demonstreren bovendien hoe slecht de nachtvlinders bekend waren.

Een poging tot classificatie van de soorten naar hun verspreiding over de kwantitatief verzamelde lichtvangsten resulteerde in de herkenning van drie basisassociaties van macroheterocera, die kenmerkend zijn voor verschillende vegetaties.

Aansluitend op de behandeling van de geografie van de vlinders van het eiland wordt een overzicht gegeven van de zoögeografie van andere diergroepen. Bijzonder lezenswaard is het samenvattende biogeografische hoofdstuk „Discussion” (10 p.). In breder biogeografisch verband komt de auteur hier tot de conclusie dat Nieuw-Caledonië, op een enkele uitzondering na, geen deel heeft gehad in enige oude Australische radiatie. De oudste elementen van de Nieuwcaledonische flora en fauna zijn voornamelijk geïsoleerde soorten van Indomaleise oorsprong.

Voer voor biogeografen is tevens het hoofdstuk „Phytogeography of New Caledonia” (50 p.). Het hoofdstuk „The geological history of New Caledonia in its Australian context” (24 p.) geeft een goede samenvatting van de soms moeilijk toegankelijke geologische literatuur, die voor de biogeografie van belang is.

De typografische verzorging van het boek is in het algemeen goed. Maar de ietwat vette druk, vooral ook storend bij de vetgedrukte namen van nieuwe taxa, is ontsierend; wellicht kan dat bij volgende delen in deze serie vermeden worden. — J. P. Duffels.